

נויכאל נעימה: אחי

אחר המלחמה, אחי, עת יתהלל איש-מערב
עת ירומם את גבוריו, עת יקדש גופלי-בקרב -
אל-נא תבוז לגלפדים ואל תריע ללוכדם
כרע לצדי בדומיה, בלב ענו, שותת מדם
נספד נא למינו.

אם יחזר הביתה, אח, איש-מלחמה ממסעיו
ואת גופו התש ישליך אל חיק אחיו ומרעיו -
אל תבקש, אחי, רעים אם למולדת תחזר
הן הרעב פלה אותם, איש לא הותר המחסור
מלבד רוחות מתינו.

אם שב לאדמתו, אחי, אפר לזרע ולקצר,
לבנות בקתה שתותחים בתקוה בעתות מצור -
הלא יבשו תעלותינו, הפלמה הרסה בתינו
ולא הותרו צוררים אף גטע רך באדמתנו
מלבד פגרי מתינו.

ארע דבר, אחי, ושלם, אף לו חפצנו לא ארע,
הפגע בא, פרץ הרע, ולו חפצנו - אין כל רע;
אל תקוץ אפוא, אחי, את קינתה איש לא ישמע
טל את, מכוש, ובוא עמי, נחפר שוחות באדמה
לקבר שם את מתינו.

מי אנו, אח, באין מולדת לנו אין רעים ביקום,
כסותנו בשת וקלון עת נרדם ועת נקום,
תבל הבאישה מריחנו וריחות מתינו יחד
טל את, אחי, ובוא עמי, עוד בור נכרה, בור-שחת
לטמן בו את עצמנו.

1917

(מערבית: ש ש ו ז ס מ ד)